

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 62.

Vydána dne 22. září 1938.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (181. a 182.) 181. Vyhláška, kterou se vyhláší úplné znění zákona o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel. — **182.** Vyhláška o mezinárodní působnosti doplňkového protokolu k dodatkové úmluvě ze dne 1. března 1924 k obchodní a plavební smlouvě mezi republikou Československou a Itálií ze dne 23. března 1921.

181.

Vyhláška ministra financí ze dne 21. září 1938,

kteřou se vyhláší úplné znění zákona
o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Podle čl. XIII, odst. 2 opatření Stálého výboru ze dne 19. září 1938, č. 178 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují zákonná ustanovení o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, vyhláší v příloze úplné znění zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, jak vyplývá z jeho změn a doplňků provedených zákony ze dne 15. července 1932, č. 121 Sb. z. a n., ze dne 19. června 1934, č. 113 Sb. z. a n., ze dne 27. června 1936, č. 183 Sb. z. a n., a opatřením Stálého výboru č. 178/1938 Sb. z. a n.

Dr. Kalfus v. r.

Příloha vyhlášky č. 181/1938 Sb. z. a n.

Zákon o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ.

Ochrana československé měny.

§ 1.

(1) Kdo

a) přesune neprávem z tuzemska do ciziny jakýmkoliv způsobem hodnoty, jichž oběh jest

podle § 2 upraven, aby s nimi unikl, nebo v téže úmyslu takové hodnoty kdykoliv do ciziny přesunutá nebo v cizině nabytá nebo tam uložená neprávem v cizině ponechá, má-li předmět trestného činu cenu větší než 500.000 Kč,

b) veřejně sděluje nebo jinak rozšiřuje vědomě nepravdivou zprávu, která může škodit československé měně,

bude potrestán za zločin těžkým žalářem od jednoho roku do deseti let, převyšuje-li však hodnota předmětu, jímž byl trestný čin podniknut, 5.000.000 Kč, nebo jsou-li tu jiné zvlášť přitěžující okolnosti, těžkým žalářem od pěti do dvaceti let.

(2) Vedle trestu na svobodě může být uložen peněžitý trest od 10.000 Kč do 5.000.000 Kč.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením

1. upravila obchod s cizozemskými platidly, pohledávkami proti cizině a drahými kovy,

2. stanovila předpisy pro dovoz, průvoz a vývoz drahých kovů, cizozemských a československých platidel, cenných papírů a jiných peněžních hodnot a cenných předmětů, jakož i pro jejich zasilání, poukazy nebo účetní převody z ciziny nebo do ciziny,

3. vydala ustanovení o poskytování a nabývání cizozemských úvěrů, o nakládání s platidly, pohledávkami proti cizině, drahými kovy, cennými papíry a jinými peněžními hodnotami a cennými předměty, které z ciziny došly, nebo tam pro tuzemce nově vznikají, nebo se tam nalézají, nebo jsou cizozemského původu, a o způsobu, jak je mít v patrnosti,

4. stanovila způsob platebních styků v poměru k některým státům a

5. určila, jakých náležitostí jest třeba k ochraně měny při dovozu a vývozu zboží z ciziny a do ciziny.

§ 3.

(1) Přestupky nařízení vydaných podle § 2 trestají se jako prosté přestupky důchodkové pokutou od 100 Kč do 100.000 Kč.

(2) Byl-li však takový přestupek spáchan vřdomě protiprávním nakládáním s hodnotami, jichž oběh jest podle § 2 upraven, jich vřdomě protiprávním nabýváním nebo zeizováním,

bylo-li účelem činu tyto hodnoty neprávem vřvřzti nebo dovřzti nebo jakýmkoliv způsobem neprávem přesunouti do ciziny nebo z ciziny nebo neprávem převřsti je s tuzemce, byt i nepřimo, na cizozemce nebo naopak,

nebyla-li vřdomě řádně splněna povinnost soupisová, nabídková nebo odvodová,

bude obviněný potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, za těžký přestupek důchodkové pokutou ve vřši jednoduché až desetinásobné hodnoty předmětu, jímž byl čin podniknut nebo který byl k jeho spáchaní určen, při čemž neplatí dosavadní ustanovení trestního práva důchodkového o nejvřšší vřměře pokut.

(3) Za těžký důchodkový přestupek bude potrestán pokutou od 200 Kč do 200.000 Kč, není-li čin přísněji trestný podle odstavce 2, kdo nesprávné nebo neúplné údaje skutkových okolností uvádí nebo jich používá, aby vřlákal pro sebe nebo pro jiného povolení nebo doklad, jehož jest podle nařízení vydaných podle § 2 zapotřebí, nebo jinou vřhodu, která se podle nich poskytuje.

(4) Kromě toho může být za těžký důchodkový přestupek uložen trest tuhého vřzení od 24 hodin do 6 měsíců:

a) převřšuje-li základ pro vřměření pokuty 50.000 Kč nebo

b) bylo-li při trestném činu použito podvřzených, padělaných nebo porušených listin, předstíraných jmen nebo zápisů v obchodních knihách nebo jiných prostředků k oklamání zvláště způsobilých nebo

c) byl-li obviněný již pro zločin, přčin nebo těžký důchodkový přestupek podle tohoto zákona pravoplatně odsouzen a dopustil se opěť takového přestupku do 5 let po odsouzení nebo

d) zúčastnilo-li se přestupku více osob než dvě.

(5) Převřšuje-li základ pro vřměření pokuty 200.000 Kč, může být uložen trest tuhého vřzení až do dvou let.

(6) Pro případ nedobytnosti pokuty budiž uložen náhradní trest vřzení (uzamčeni) od

jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vřzení (uzamčeni) stanoví se ve vřměře jeden den za sto až tři sta Kč podle míry zavřnění a podle vřdělenných, důchodových, majetkových a jinakých osobních poměřů vřnníkových.

(7) Stejně jako pachatel bude potrestán, kdo návodem, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci, zejména též nesprávným vedením obchodních a hospodářských knih, nebo jinak úmyslně působí ke spáchaní nebo při spáchaní trestného činu jiným nebo kdo po spáchaní trestného činu jiným působí k tomu, aby účelu trestného činu bylo dosaženo nebo aby opatřil sobě nebo jinému z něho prospěch.

(8) Na upuštění od právního řízení nemá obviněný právního nároku.

§ 3a.

Finanční úřady pro správu nepřímých daní mohou toho, kdo nesplní ohlašovací povinnost uloženou podle § 2, vřzvati, aby v určité lhůtě povinnost splnil, a pohroziti mu, že, neučiní-li tak, bude mu uložena pokuta číselně přesně určená, která vřsak nesmí přesahovati 10.000 Kč. Neuposlechne-li vřzvaný bez dostatečné omluvy této vřzvy, může být bez újmy trestních následků podle § 3 potrestán pořádkovou pokutou, kterou mu bylo pohroženo. Vřzvaní s pohřžkou pokuty lze opakovati a pokutu opěťovně ukládati.

§ 3b.

Kdo splní řádně povinnost nabídky a odvodu hodnot, která bude uložena vládním nařízením podle § 2, č. 3, nebude trestán za činy trestné podle zákona o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, spáchané před 19. zářím 1938, pokud předmětem těchto činů byly tyto hodnoty nebo jiné hodnoty, za které byly hodnoty nabídkou a odvodem povinné získány.

§ 3c.

Podle ustanovení této hlavy bude potrestán československý státní občan, i když se dopustil některého trestného činu v ní uvedeného v cizině.

HLAVA DRUHÁ.

Ochrana oběhu zákonných platidel.

§ 4.

(1) Kdo neprávem zhotoví nebo zhotoviti dá náhražky zákonných platidel, trestá se, ne-

jde-li o čin přísněji trestný, za přestupek peněžitým trestem od 100 Kč do 50.000 Kč nebo vězením od tří dnů do šesti měsíců.

(2) Stejně se trestá, kdo taková neprávem zhotovená náhradní platidla pro oběh vydá, je do oběhu uvádí, v něm udržuje, jimi v oběhu platí nebo je za platidlo přijímá.

(3) Kdo se dopustí přestupku podle předchozích odstavců, ač již pro takový přestupek byl pravoplatně odsouzen, potrestá se, neuplynula-li od tohoto odsouzení tři léta, tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců, se kterým může být podle majetkových poměrů obviněného spojen trest peněžitý od 1000 do 100.000 Kč.

§ 5.

Kdo náhradní platidla neprávem vydá, jest povinen hodnotu za ně přijatou odvésti státu.

§ 6.

(1) Vláda se zmocňuje, aby učinila nařízením opatření potřebná k ochraně nerušeného oběhu zákonných platidel.

(2) Kdo jedná úmyslně proti těmto nařízením, trestá se, nejde-li o čin přísněji trestný, za přestupek na penězích od 50 Kč do 10.000 Kč aneb vězením od dvaceti čtyř hodin do jednoho měsíce.

(3) Kdo se dopustí přestupku podle předchozího odstavce, ač už pro takový přestupek byl pravoplatně odsouzen, trestá se, neuplynula-li od tohoto odsouzení více než tři léta, tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců, se kterým může být spojen podle majetkových poměrů obviněného trest na penězích od 1000 Kč do 100.000 Kč.

HLAVA TŘETÍ.

Společná ustanovení.

§ 7.*)

[(1) Pro případ, že by hlavní trest na penězích nebylo lze dobytí, jest stanoviti v rozsudku nebo nálezu náhradní trest vězením v mezích sazby trestu na svobodě.]

(2) Pro případ, že by trest na penězích uložený vedle trestu na svobodě nebylo lze dobytí, stanoviti jest v rozsudku náhradní trest, a to při zločinu těžký žalář od jednoho týdne do šesti měsíců, při přečinu tuhé vězení od dvaceti čtyř hodin do tří měsíců a při přestupcích soudních tuhé vězení od dvaceti čtyř

hodin do jednoho měsíce. Tento trest stanoví soud podle volného uvážení a povahy případu.]

§ 8.

Peněžitě tresty uložené podle §§ 1, 4 a 6 tohoto zákona: trestními soudy a pokuty uložené nalézacími senáty podle § 18, odst. 4 připadají státu.

§ 9.

(1) V rozsudech a v nálezích může být vysloveno, že platidla, drahé kovy nebo jiné hodnoty, jimiž trestný čin byl podniknut, nebo jež byly k spáchání trestného činu určeny, nebo jím získány, nebo nebyly-li zachyceny, jejich hodnota, dále náhradní platidla, jakož i veškeren zisk z trestného činu propadají ve prospěch státu, i když nejsou vlastnictvím odsouzeného, bez ohledu na vězící na nich práva osob třetích anebo nároky osob třetích k nim, ledaže by jich pachatel nabyt trestným činem, spáchaným proti osobám třetím.

(2) Finanční úřady pro správu nepřímých daní mohou prohlásiti za propadlé ve prospěch státu hodnoty, jimiž trestný čin byl podniknut, nebo jež byly k spáchání trestného činu určeny, nebo jím získány, jakož i veškeren zisk z trestného činu, nebyl-li pachatel trestného činu nebo jeho zdejší pobyt vypátrán a pachatel se nedostavil ve lhůtě 60 dnů k příslušnému finančnímu úřadu na veřejné vyzvání.

§ 10.

(1) Při odsouzení pro zločin podle tohoto zákona vysloví soud zároveň jako vedlejší trest, že odsouzený pozbývá čestných práv občanských.

(2) Ustanovení § 32, odst. 2 až 4 zákona ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., na ochranu republiky, platí i v tomto případě.

§ 10a.

(1) Při odsouzení pro zločin nebo těžký důchodkový přestupek podle tohoto zákona, pro který byl uložen trest na svobodě, se označí v rozsudku časopisy (nejvýše 3), v nichž má být rozsudek, v každém jednou, uveřejněn na útraty odsouzeného.

(2) Soud stanoví, zda mají být uveřejněny i důvody rozsudku nebo jejich podstatný obsah ve znění, které sám určí.

§ 10b.

Cizince odsouzeného pro zločin podle tohoto zákona musí soud z území republiky vypověděti, u cizince odsouzeného pro těžký důchod-

*) Poznámka: Zrušen paragrafem 19, č. 1 zákona č. 31/1929 Sb. z. a n. a nahrazen paragrafem 8 cit. zákona.

kový přestupek spáchaný za okolností uvedených v § 3, odst. 4 a 5 může tak učiniti.

§ 10c.

(1) Při odsouzení pro zločin podle tohoto zákona může soud vyřknouti, že jmění odsouzeného připadá zcela nebo zčásti státu.

(2) O zabavení jmění platí obdobně ustanovení § 18, odst. 2 až 6 zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy.

§ 10d.

(1) Bylo-li živnosti, jiného povolání nebo podniku zneužito ke spáchání zločinu nebo těžkého důchodkového přestupku podle tohoto zákona, nebo byly-li spácháním takového trestného činu hrubě porušeny povinnosti, které ze živnosti, povolání nebo podniku vyplývají, a je odůvodněna obava, že bude i nadále živnosti, povolání nebo podniku zneužíváno nebo že budou porušovány povinnosti z nich plynoucí, může soud v odsuzujícím rozsudku vysloviti přípustnost odnětí živnostenského oprávnění, nebo jde-li o reální živnost anebo o jiné povolání nebo podnik, přípustnost zákazu vykonávati živnost nebo zákazu vykonávati jiné povolání nebo podnik, a to i tehdy, když se trestného činu dopustil zřízenec, zmocněnec, zástupce nebo jiný orgán osoby, o jejíž živnost, povolání neb podnik jde.

(2) Vysloví-li soud přípustnost odnětí živnostenského oprávnění nebo přípustnost zákazu vykonávati živnost nebo vykonávati jiné povolání nebo podnik, přísluší okresnímu úřadu rozhodnouti o tom, má-li býti živnostenské oprávnění odňato nebo zakázáno vykonávati živnost nebo vykonávati jiné povolání nebo podnik.

(3) V rozhodnutí, které okresní úřad učiní podle ustanovení předešlého odstavce, určí zároveň dobu do pěti let, po jejímž uplynutí toto opatření zaniká, a byla-li vyslovena ztráta živnostenského oprávnění, přestává pro dotčenou osobu překážka takového oprávnění opět nabytí. Proti rozhodnutí úřadu není opravného prostředku. Před uplynutím určené lhůty může okresní úřad opatření zrušiti, pomínula-li jeho potřeba.

§ 10 e.

Fysické a právnické osoby ručí za peněžité tresty, pokuty a útraty trestního řízení, které byly jejich zákonným nebo zmocněným zástupcům uloženy pro zločiny nebo těžké důchodkové přestupky podle tohoto zákona, spáchané při vykonávání tohoto zastupitelského

poměru. Z ručení jsou však vyňaty fysické osoby, které nejsou svéprávné, pokud jde o jejich zákonné nebo úředně zřízené zástupce, a svéprávné fysické nebo právnické osoby, jež prokáží, že jejich zmocněnec jednal bez jejich vědomí. Výkon náhradního trestu na svobodě vylučuje uplatňovati ručení.

§ 10 f.

(1) Kdykoli může býti výrokem soudu podle §§ 10 d) a 10 e) postižena jiná osoba než obviněný, musí býti obeslána také tato osoba, je-li soudu známa, k jednání v první stolici; je oprávněna přednésti skutkové okolnosti, jež mohou míti význam pro posouzení věci, a činiti návrhy.

(2) Výrok, kterým se činí některé opatření uvedené v §§ 10 d) a 10 e), třeba pojmouti do rozsudku.

(3) Kdo je výrokem o opatřeních podle §§ 10 d) a 10 e) pojatým do rozsudku postižen, má právo bráti jej v odpor odvoláním. V řízení pro soudní trestné činy může se veřejný žalobce odvolati také tehdy, když takový výrok nebyl učiněn. O odvolání proti takovému výroku platí totéž, co o odvolání proti výroku o trestu.

§ 11.

I pokus trestných činů podle tohoto zákona jest trestný.

§ 12.

(1) Lhůta promlčecí se stanoví u zločinů deseti roky, u těžkých důchodkových přestupků pěti roky, u přestupků jedním rokem od spáchání činu.

(2) U trestných činů spáchaných přesunem hodnot do ciziny nebo nesplněním povinnosti nabídkové nebo odvodové nepočíná se promlčecí lhůta, pokud má vinník předmět činu nebo jeho hodnotu ve svém majetku.

§ 13.

O výkonu trestu vězení a tuhého vězení na Slovensku a v Podkarpatské Rusi platí ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 284 Sb. z. a n.

§ 14.

(1) Zaměstnanci jsou trestní jen tehdy, jestliže nejednali z příkazu svého zaměstnavatele, jeho zástupce nebo svého představeného.

(2) Tím se nemění trestní odpovědnost těch osob, v jejichž zájmu a s jejichž vědomím bylo

podniknuto jednání podle tohoto zákona trestně.

HLAVA ČTVRTÁ.

Úprava příslušnosti.

§ 15.

Trestní stíhání se zavádí z moci úřední.

§ 16.

(1) Trestní řízení pro zločiny a přečiny náleží sborovým soudům první stolice, u osob podrobených pravomoci vojenských soudů soudům divisiím.

(2) Trestní řízení pro přestupky §§ 4 a 6 náleží okresním soudům, u osob podrobených pravomoci vojenských soudů soudům brigádním.

(3) Těžké přestupky důchodkové trestají důchodkové soudy, v zemi Slovenské a Podkarpatoruské trestní soudy jako soudy důchodkové; prosté přestupky důchodkové stíhají a trestají a pořádkové pokuty ukládají finanční úřady pro správu nepřímých daní. Pokud není v tomto zákoně odchylných ustanovení, děje se tak podle předpisů práva důchodkového. Úřady i soudy rozhodující o těchto přestupcích hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení. O odvolání do nálezů finančních úřadů první stolice rozhodují s konečnou platností finanční úřady druhé stolice.

(4) O dozoru na zachování nařízení vydaných podle § 2 a při vyhledávání skutkové podstaty činů trestných podle tohoto zákona platí obdobně ustanovení §§ 13 až 20 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., s obmezením, že oprávnění § 15 cit. zákona lze použítí jen při podezření z činů trestných soudně.

§ 17.

(1) O nároku na vydání hodnoty přijaté vydavatelem za náhradní platidla (§ 5) rozhodne soud na návrh finanční prokuratury v trestním řízení proti vydavateli a, nelze-li tohoto před soud postavit, v trestním řízení proti kterékoliv jiné osobě podle § 4 trestně zodpovědné, nepodléhající příslušnosti soudu vojenského. V tomto případě nutno obeslati k hlavnímu líčení vydavatele nebo jeho zákonného zástupce, po případě právního nástupce vydavatelova. Osobám těm přísluší práva obžalovaného.

(2) Rozhodnutí stane se nálezem, vydaným současně s rozsudkem.

(3) Do nálezu toho přísluší stížnost k soudu

odvolacímu. Jest ji podati do osmi dnů po doručení nálezů u soudu první stolice.

HLAVA PÁTÁ.

Ustanovení závěrečná.

§ 18.

(1) Vzniklo-li odůvodněné podezření, že zákon a nařízení podle něho vydaná jsou přestupovány nebo jakýmkoliv způsobem obcházeny, jsou ministerstvo financí neb orgány jím pověřené oprávněny za účelem dohledu nad zachováváním zákona a nařízení prováděti prohlídky obchodních knih, hospodářských, živnostenských a jiných zápisů bank, peněžních ústavů, závodů a jednotlivců, vyžádati si od majitele podniku neb jeho zástupce veškeré doklady k tomu a podle volného uvážení přibrati k těmto úkonům i znalce. Osoba nebo závod, jehož se znalecké zkoumání týče, jsou oprávněny žádati, aby ke znalcům ustanoveným úřadem byl přibrán na jejich náklad znalecký důvěrník jimi navržený.

(2) Při prohlídkách musí úřady šetřiti předpisů § 8, druhé věty ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního.

(3) Náklady přibrání znalce jsou částí nákladů řízení trestního.

(4) Jakékoliv úmyslné jednání nebo opominutí, kterým by provádění prohlídky podle odstavce 1 tohoto paragrafu bylo mařeno nebo ztěžováno, trestá se, pokud nezakládá skutkovou povahu trestného činu stíhatelného podle všeobecného trestního zákona, pokutou do 100.000 Kč nebo vězením do jednoho roku nalézacími senáty zřízenými podle zákona o přímých daních.

§ 18 a.

(1) Nastanou-li skutečnosti, z nichž lze důvodně usuzovati, že mají býti proti zákazu vyvezeny hodnoty do ciziny nebo že má býti jakýmkoliv způsobem zmařena povinnost uložená podle tohoto zákona, může finanční úřad druhé stolice naříditi, že se jměním osoby, na níž lpí podezření, nebo s určitými částmi jejího jmění lze nakládati jen s povolením uvedeného úřadu a způsobem, který tento úřad určí. Nařízení takové jest účinné, jakmile bylo doručeno, a není-li doručení možné, ode dne, kdy bylo uveřejněno v Úředním listě republiky Československé.

(2) Před nařízením uvedeným v předešlém odstavci vyslechne úřad osobu, na níž lpí

podezření; při nebezpečí v prodlení, nebo není-li pobyt podezřelého znám, může se od výslechu upustiti.

§ 19.

(1) Zákon o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel v tomto znění nabývá účinnosti dnem 21. září 1938 a pozbude jí 31. prosince 1940.

(2) Ustanovení § 2, věty druhé zákona ze dne 24. června 1920, č. 418 Sb. z. a n., o úřadu pro zahraniční obchod, se zrušuje, pokud se jím tomuto úřadu vyhrazuje spolupůsobení ve věcech valutárních.

(3) Činy, jež jsou jen ukončením určité činnosti před účinností tohoto zákona zahájené, nemohou býti stíhány jako přečiny a zločiny podle tohoto zákona, leč by šlo o zakončení činnosti, která byla zahájena v úmyslu poškoditi československou měnu.

§ 20.

Vykonávání zákona ukládá se ministrům financí, spravedlnosti, národní obrany a vnitra.

182.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 13. září 1938

o mezinárodní působnosti doplňkového protokolu k dodatkové úmluvě ze dne 1. března 1924 k obchodní a plavební smlouvě mezi republikou Československou a Itálií ze dne 23. března 1921.

President republiky ratifikoval dne 24. června 1936 po projevu souhlasu Národního Shromáždění doplňkový protokol k dodatkové úmluvě ze dne 1. března 1924 k obchodní a plavební smlouvě mezi republikou Československou a Itálií ze dne 23. března 1921, podepsaný v Praze dne 26. července 1935 a uvedený v prozatímní platnost vládní vyhláškou ze dne 31. července 1935, č. 191 Sb. z. a n.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Římě dne 29. července 1938.

Tento doplňkový protokol nabyt tudíž mezinárodní působnosti dnem 30. července 1938.

Dr. Krofta v. r.